

De tuin der wereld bewerken en bewaren

- De betekenis van ecologie voor mensen.

De relatie tussen de mensheid en de natuur werd lange tijd sterk beïnvloed door het eerste Bijbelse scheppingsverhaal. Daar geeft God aan Adam en Eva de opdracht om “de aarde te bevolken (vervullen) en te onderwerpen”(Gen.1:28). Hierdoor werd de “ongebredelde exploitatie van de natuur bevorderd”. Paus Franciscus beklemtoont Gods gebod in het tweede scheppingsverhaal om de tuin van Eden “te bewerken en te bewaren”(Gen.2:15). In ‘Laudato Si’ ontvouwt hij een nieuwe, diepzinnige scheppingstheologie, waarin menselijke wezens als deel van de natuur en als verantwoordelijke medewerkers van Gods schepping worden beschouwd. Zonder een betrouwbare antropologie kan er geen sprake zijn van een ecologie met stevige fundamenten.

- Wij zijn God niet. De aarde gaat aan ons vooraf en is ons geschonken... De Bijbelteksten zeggen ons dat wij **de tuin der wereld moeten bewerken en bewaren**. Terwijl ‘bewerken’ betekent een terrein bebouwen, ploegen en cultiveren, wil ‘bewaren’ zeggen verzorgen, beschermen, bewaken en in stand houden. Dat houdt dus een relatie in van verantwoordelijke wederkerigheid tussen mens en natuur (LS 67).
- In de joods-christelijke traditie betekent het woord ‘schepping’ meer dan alleen ‘natuur’. Natuur wordt gewoonlijk verstaan als een systeem dat kan worden bestudeerd, begrepen en beheerst, terwijl **schepping alleen kan worden begrepen als een gift** uit de geopende hand van de Vader en als een werkelijkheid die wordt verlicht door de liefde die ons samenroept tot een universele gemeenschap (LS 76). De wereld is veeleer een vreugdevol mysterie dat wij met blijde lofprijzing aanschouwen dan een probleem dat moet worden opgelost (LS 12).
- Veel dingen die wij als kwaad, gevaar of bron van lijden beschouwen, maken in werkelijkheid deel uit van de geboortepijnen die ons ertoe aanzetten **samen te werken met de Schepper**. God is op intieme wijze aanwezig in ieder wezen zonder afbreuk te doen aan de autonomie van zijn schepselen (LS 80). Het heelal ontwikkelt zich in God, die het volkomen vervult. (LS 233).
- Als wij de waarde en de broosheid van de natuur erkennen en ons tegelijkertijd rekenschap geven van de capaciteiten die God ons heeft gegeven, kunnen wij **de moderne mythe van de onbegrensde, materiële vooruitgang** achter ons laten. Een kwetsbare wereld, die door God aan de zorgen van mensen is toevertrouwd, daagt ons uit om intelligente manieren te verzinnen om onze macht te sturen, ten goede aan te wenden en waar nodig in te perken (LS 78).
- Een van de kenmerken van de moderniteit is het **buitensporige antropocentrisme**, dat heden ten dage, in een andere gedaante, een gemeenschappelijk begrip en elke poging om sociale verbanden te versterken in de weg blijft staan. Het wordt (daarom) tijd om opnieuw **aandacht te besteden aan de werkelijkheid en de grenzen die zij stelt**; dit is de voorwaarde voor een meer gezonde en vruchtbare ontwikkeling van individu en samenleving (LS 116).
- De mens is niet zomaar iets, maar iemand...** Wat een wonderbaarlijke zekerheid is het te weten dat geen mens op drift is te midden van een hopeloze chaos, in een wereld die door puur toeval wordt geregeerd of door cycli die zich eindeloos herhalen!... Ieder van ons is gewild, ieder van ons is geliefd, ieder van ons is noodzakelijk (LS 65).

Natuurlijke hulpbronnen staan ons ter beschikking. Maar het is een morele verplichting voor ieder van ons om ze niet uit te putten. Wanneer je bijvoorbeeld reist door een bosgebied en heel veel vruchtdragende bomen tegenkomt, mag je ervan eten naar je behoefte. Maar de rest laat je hangen voor anderen die na je komen.